

24

Samo przepraszam nie wystarczy – żal za grzechy



Cele katechetyczne

- uświadomienie uczniom, że za wyrządzoną komuś krzywdę należy przeprosić i przyznać się przed pokrzywdzoną osobą do swojej winy; aby pojednać się z Bogiem, potrzebny jest żal za grzechy;
- zachęta do kształtowania sumienia i pojednania z Bogiem oraz ludźmi;
- wyjaśnienie znaczenia żalu za grzechy jako podstawowego warunku sakramentu pokuty i pojednania.



Treści

- żal za grzechy to uznanie przed Bogiem, że mój czyn był zły i wynikł z mojej winy;
- dwa rodzaje żalu za grzechy: niedoskonały i doskonały.



Wymagania

Uczeń:

- wyjaśnia, czym jest żal za grzechy;
- wymienia dwa rodzaje żalu za grzechy;
- omawia wybrane przypowieści Jezusa;
- układa krótką modlitwę wyrażającą skruchę i żal za grzechy.



Postawy

Uczeń:

- żałuje za popełnione grzechy i stara się o pojednanie z Bogiem i ludźmi;
- codziennie stara się robić rachunek sumienia.



Środki dydaktyczne

Opowiadania podane w opisie realizacji lekcji; Pismo Święte; podręcznik.



Metody dydaktyczne

Praca z tekstem literackim; pogadanka; podróż w wyobraźni; lektura Pisma Świętego; ćwiczenia językowe i plastyczne; piosenka.



Korelacja z edukacją szkolną

- edukacja polonistyczna – układanie planu do wybranych przypowieści i ich opowiadanie; słownictwo: „żał za grzechy”;
- edukacja plastyczna – praca plastyczna;
- edukacja muzyczna – piosenka lub pieśń religijna, np. *Przepraszam Cię, Boże, skrzywdzony w człowieku*;
- edukacja językowa – słówka w języku angielskim związane z treścią lekcji.



Propozycja realizacji

1. Modlitwa: *Akt żalu, Spowiedź powszechna*.
Katecheta czyta opowiadane Olgierda Nassalskiego, *Dlaczego żałujesz?*, [w:] *Rok wielkiej przygody*, Warszawa 1985.
2. Przypomnienie przypowieści o synu marnotrawnym (Łk 15, 11–31). Katecheta dzieli tę rozmowę na dwie części, tak jak to jest ukazane w tej biblijnej przypowieści:
 - A. Odejscie od Boga – grzech.
 - B. Powrót do Boga – sakrament pokuty i pojednania.
Uczniowie wspólnie odnajdują fragment, w który młodszy syn żałuje swoich czynów, to znaczy uświadamia sobie, że nie były dobre i przyniosły mu szkodę. Katecheta podkreśla, że ojciec był smutny i nieszczęśliwy z powodu odejścia syna, czekał na niego, wypatrywał go. Syn wrócił dopiero wtedy do ojca, gdy został upokorzony, gdy znalazł się trudnej i poniżającej sytuacji. Pomimo złych postępów syna ojciec przyjął go z miłością, wówczas syn wyraził żal i przyznał się do błędu. Żal za popełnione grzechy jest początkiem nawrócenia i impulsem do powrotu do Boga. Nauczyciel mówi uczniom,

czym różni się żal doskonały od niedoskonałego. Przypomina rodzaje grzechów – grzech lekki i grzech ciężki. Grzech ciężki zrywa naszą więź Bogiem. Człowiek powinien żałować za każdy popełniony grzech.

Wykonanie zadania 1 z podręcznika.

3. Odczytanie fragmentu Pisma Świętego (Mt 26, 69–75); fragment ten pomoże jeszcze bardziej zrozumieć, czym jest żal za grzechy. Wykonanie zadań 1 i 2 z *Kart pracy*.

4. Nauczyciel zadaje pytania: Kto z was kiedyś odczuwał żal? Czego żalowaliście? Dlaczego? Jakie to było uczucie (smutek, niepokój)? Nawiązanie do rozmowy z poprzedniej katechezy o rachunku sumienia.

Wykonanie zadania 3 z *Kart pracy*. Katecheta pyta uczniów, jak się czują, gdy zrobią coś złego lub gdy z powodu lenistwa nie pomogli komuś. Na tablicy zapisuje nazwane przez dzieci uczucia. Podsumowuje, że różnie jest z uczuciami, czasem bywa nam przykro, że kogoś skrzywdziliśmy, czasem nie do końca rozumiemy, dlaczego komuś jest smutno albo przepraszamy ze strachu. Mimo to ważne jest, aby nauczyć się rozróżniać dobro od zła, oceniać nasze postępowanie według Bożej nauki, przykazań i pytać, czy nasze zachowanie mogło podobać się Bogu.

Wykonanie zadania 4 z *Kart pracy* oraz zadań 2, 3 z podręcznika.

5. Notatka do zeszytu: Żal za grzechy jest najważniejszym warunkiem sakramentu pokuty i pojednania, ponieważ Pan Jezus przebaczają tym, którzy uznają swój grzech i żałują, że go popełnili.
6. Modlitwa końcowa: śpiew piosenki *Przepraszam Cię, Boże, skrzywdzony w człowieku*.
7. Odczytanie i omówienie zadania z *Domownika*, które jest umieszczone na pasku w *Kartach pracy*.

- Warto wykorzystać opowiadanie Pierre Lefevre, *Jak zmienić swe życie? Wielkie prawdy w 100 małych opowiastkach*, Warszawa 2009.